

Sygn. akt: I C 223/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w W.

przeciwko J. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 223/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 kwietnia 2016r.

Strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 2 168,12 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swego żądania podniosła, że na podstawie cesji nabyła od (...) Sp. z o.o. wierzytelność przysługującą temu podmiotowi w stosunku do pozwanego z tytułu należności wynikających z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (w tym za dostęp do internetu) – k. 2 – 3 i 26 – 27.

W dniu 21.09.2013r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty sygn. akt VI Nc-e 1462361/13, w treści którego nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę główną dochodzoną pozwem wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania – k. 4.

W sprzeciwie od wspomnianego orzeczenia pozwany J. K. zarzucił, iż roszczenie dochodzone przez stronę powodową jest mu całkowicie nieznanne, nie może ustosunkować się do jego treści, gdyż nie otrzymał wezwania do zapłaty ani żadnych dokumentów, o których mowa w pozwie.

Na rozprawie, która odbyła się w dniu 3.02.2016r. przyznał on jednocześnie, że zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z (...) Sp. z o.o. w dniu 2.05.2012r. i opłacał rachunki przesyłane mu przez operatora. Po jakimś czasie przestał jednak otrzymywać rzeczne dokumenty płacowe i nie uiszczał już żadnych należności na rzecz kontrahenta. Następnie zmienił on adres swego zamieszkania i nie poinformował o tym usługodawcy – k. 7-8 i 86.

W swym piśmie procesowym z dnia 18.05.2015r. strona powodowa podtrzymała żądanie zawarte w pozwie zaznaczając, że na podstawie umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 22.03.2013r. zawartej między nią a pierwotnym wierzycielem, tj. spółką (...) Sp. z o.o. wraz z porozumieniem z dnia 22.03.2013r. oraz wyciągiem z załącznika do protokołu przekazania wierzytelności z dnia 22.03.2013r. nabyła sporną wierzytelność. Z kolei wysokość świadczenia dochodzonego od pozwanego ustalona została w oparciu o faktury VAT wystawione przez wierzyciela pierwotnego o numerach (...), (...), (...), notę odsetkową nr (...) oraz notę obciążeniową nr (...). Powodowy Fundusz zaznaczył, że po nabyciu omawianej wierzytelności, pismem z dnia 6.05.2013r. wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej obecnie w niniejszym postępowaniu wskazując jednocześnie, że w przypadku jej niezapłacenia sprawa zostanie skierowana na drogę sądową.

Ponieważ żadna ze stron nie przedłożyła oryginału umowy, do zawarcia której doszło pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. (strona powodowa dołączyła do akt sprawy jedynie niepotwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię tego dokumentu, która nie posiada żadnej mocy dowodowej) w dniu 5.02.2016r. (i ponownie w dniu 15.03.2016r.) wezwano pełnomocnika strony powodowej do przedłożenia oryginałów wszystkich dokumentów dołączonych do jego pism procesowych, w tym zwłaszcza umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z 2.05.2012r., regulaminu stanowiącego załącznik do niej, faktur dotyczących należności dochodzonych pozvem i dokumentów dotyczących spornych wierzytelności nabytej przez stronę powodową, wyjaśnienia czy wskazane faktury zostały doręczone pozwanemu przez pierwotnego wierzyciela i wykazania tych okoliczności za pomocą stosownych dokumentów, wyjaśnienia z jakich tytułów zostały naliczone poszczególne kwoty wyszczególnione w treści wymienionych faktur (czy dotyczą opłat za przeprowadzone połączenia telefoniczne, czy też innych opłat – jakich?), wyjaśnienia czy pozwany został obciążony m.in. opłatą za przedterminowe rozwiązanie wskazanej umowy, a jeżeli tak, czy wypowiedział on tą umowę – kiedy i w jakich okolicznościach (okoliczności te należy wykazać za pomocą stosownych dokumentów), w terminie 14-u dni – pod rygorem oddalenia powództwa - k. 88.

Strona powodowa nie zareagowała jednak na to wezwanie w określonym jej terminie..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 22.12.2013r. (...) Sp. z o.o. zbyła na rzecz (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. m.in. wierzytelność, którą – zgodnie z jej twierdzeniem – posiadała w stosunku do pozwanego J. K..

W dniu 2.05.2012r. pomiędzy J. K. a (...) Sp. z o.o. w W. doszło do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W jej treści pozwany wskazał adres do korespondencji – K. ul. (...). Kilkanaście miesięcy później wyżej wymieniony zmienił adres swego pobytu, lecz nie poinformował o tym kontrahenta. Wówczas nie otrzymywał on już od dłuższego czasu (około roku) żadnych rachunków od usługodawcy (pozwanemu nie przesłano m.in. faktur, których kserokopie zalegają w aktach sprawy – k. 55-59).

Od września 2012r. J. K. zaczął regularnie wyjeżdżać za granicę na okresy około 3 – tygodniowe w skali miesiąca i od tej daty praktycznie nie używał „polskiego” telefonu komórkowego. Po powrocie do kraju, do wspomnianej zmiany adresu zamieszkania, przebywał jednak pod adresem wskazanym przez niego w treści rzecznej umowy (K. ul. (...)). Nigdy nie złożył on w końcu oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia wskazanej umowy.

W dniu 11.06.2013r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedziba w W. stwierdził w wyciągu sporządzonym na podstawie swych ksiąg rachunkowych, że posiada wierzycelność w stosunku do pozwanego J. K. w wysokości 2.168,12 zł, którą nabył od (...) Sp. z o.o. w W..

(dowody:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego z 11.05.2013r. – k. 28,
- zeznania pozwanego J. K. – k. 86/2).

Stosownie do treści art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne.

W rozpatrywanym przypadku to strona powodowa obowiązana zatem była wykazać, że nabyła od (...) Sp. z o.o. wierzycelność, która faktycznie przysługiwała jej zbywcy w stosunku do pozwanego J. K., w tym przedstawić zwłaszcza stosowne dokumenty, które potwierdzałyby zasadność jej twierdzeń zawartych w pozwie. Spoczywała na niej także powinność udowodnienia dochodzonego roszczenia oraz wyjaśnienia, z jakich tytułów (na podstawie których zapisów umownych) domaga się ona należności opisanych w pozwie.

Tymczasem w ocenie Sądu, powodowy Fundusz nie przedstawił dowodów, w oparciu o które można by potwierdzić zasadność jego twierdzeń. W szczególności - pomimo wezwania - nie przedłożył dowodu tak podstawowego jak oryginał umowy o świadczenie usług, do zawarcia której doszło pomiędzy pozwanym a (...) Sp. z o.o. Natomiast na podstawie zapisów zawartych w treści umowy J. K. miał zostać obciążony przez poprzednika prawnego strony powodowej spornymi należnościami za niewywiązanie się z postanowień umowy poprzez nieuiszczanie opłat za usługi telekomunikacyjne, a w konsekwencji również za rzekome jednostronne rozwiązanie umowy przez spółkę (...) (w związku z powyższym nastąpiło obciążenie pozwanego kosztami ulgi, którą przyznano mu w momencie zawierania umowy). Strona powodowa wskazała zwłaszcza jedynie ogólną kwotę dochodzonego roszczenia i mimo wezwania Sądu w wyznaczonym terminie nie określiła, z jakiego tytułu naliczone zostały poszczególne należności obciążające J. K. oraz podstaw i sposobu ich naliczenia. Powodowy Fundusz nie udowodnił ponadto, że pozwanemu doręczono zostały faktury, o których mowa w pozwie oraz, że umowa, która łączyła go z (...) została wypowiedziana. Co więcej, strona powodowa nie przedłożyła nawet oryginałów lub prawidłowo potwierdzonych za zgodność z oryginałem odpisów wymienionych rachunków i umowy przelewu wierzycelności.

W tym miejscu przypomnieć natomiast wypada, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kserokopia będąca odwzorowaniem oryginału może zostać uznana za odpis tylko, jeśli została poświadczona za zgodność z oryginałem. Takie stanowisko zostało wyrażone między innymi przez Sąd Najwyższy w wyroku z 10 lipca 2009 r., II CSK 71/09. W orzecznictwie przyjmuje się, iż dokumentem w rozumieniu przepisów kpc jest oryginał. Podobne stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione zostało m.in. w wyroku z dnia 16 czerwca 2000 r., IV CKN 59/00, w postanowieniu z dnia 27 lutego 1997 r., III CKU 7/97, czy w wyroku z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08. W efekcie należy stwierdzić, że większość „dokumentów” przedstawionych przez stronę powodową na poparcie dochodzonego roszczenia, nie może być uznana za dokument, a co za tym idzie, nie może zostać potraktowana jako dowód w sprawie (poza wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego k. 28).

Wobec opisanej postawy powodowego Funduszu Sąd pozbawiony został możliwości zweryfikowania zasadności twierdzeń wskazanych w pozwie. W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie sposób przede wszystkim stwierdzić jakie zapisy umowy z 2.05.2012r. naruszył J. K. i jakimi należnościami z tego tytułu mógł zostać skutecznie obciążony, a także czy świadczenia te stały się (a jeśli tak w jakich datach) wymagalne.

Brak jest również jakichkolwiek dowodów na to, że stosunek prawny łączący spółkę (...) i pozwanego został rozwiązany z winy tego ostatniego, a nawet na to, że w ogóle doszło do jego wygaśnięcia. Nie można zatem zasadnie twierdzić, że pozwany obowiązany jest uiszczyć na rzecz usługodawcy karę umowną za przedterminowe wypowiedzenie umowy.

W konsekwencji, skoro powodowy Fundusz nie zaoferował wystarczających dowodów na poparcie swych żądań, jego powództwo – jako nieudowodnione – podlegało oddaleniu, na zasadzie art. 6 kc.

Już tylko na marginesie zauważyć wypada, że na obecnym etapie postępowania strona powodowa utraciła możliwość składania nowych wniosków dowodowych. Dlatego też pismo strony powodowej, które wpłynęło do tutejszego Sądu w dniu 22.04.2016 r., jako odpowiedź na wezwanie Sądu z dnia 15.03.2016 r., należy uznać za spóźnione (por. art. 207 § 6 kpc).

S ę d z i a